

Postanowienie z dnia 17 września 2008 r.

I PZ 20/08

Obowiązek dołączenia odpisu skargi dla Prokuratora Generalnego (art. 398⁴ § 2 k.p.c.) jest niezależny od obowiązku dołączenia takiego odpisu dla prokuratora, który zgłosił swój udział w sprawie (art. 60 § 1 i art. 128 k.p.c.).

Przewodniczący SSN Zbigniew Korzeniowski, Sędziowie SN: Józef Iwulski (sprawozdawca), Herbert Szurgacz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 września 2008 r. sprawy z powództwa Tomasza S. przeciwko Wojewódzkiej Stacji Ratownictwa Medycznego w Ł. z udziałem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ł. o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi z dnia 25 kwietnia 2008 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie.

U z a s a d n i e

Postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2008 r. [...] Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Łodzi odrzucił skargę kasacyjną powoda Tomasza S. od wyroku tego Sądu z dnia 16 października 2007 r. w sprawie przeciwko Wojewódzkiej Stacji Ratownictwa Medycznego w Ł., z udziałem Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ł., o przywrócenie do pracy i wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy.

Postanowienie to zostało wydane w następującej sytuacji procesowej. W dniu 23 stycznia 2008 r. powód wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu drugiej instancji, załączając trzy odpisy skargi. Zarządzeniem z dnia 6 lutego 2008 r., doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 13 lutego 2008 r., zobowiązano go do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej przez wskazanie sposobu obliczenia wartości przedmiotu zaskarżenia oraz przez nadesłanie jednego egzemplarza odpisu skargi kasacyjnej, w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi. Pismem z dnia 14

lutego 2008 r. pełnomocnik powoda wskazał, że wartość przedmiotu zaskarżenia wynosi 24.292.56 zł, a ta kwota stanowi iloraz miesięcznego wynagrodzenia powoda i liczby miesięcy, w których pozostawał on bez pracy. Kolejnym zarządzeniem z dnia 20 lutego 2008 r., doręczonym pełnomocnikowi powoda w dniu 27 lutego 2008 r., wezwano go do usunięcia braków skargi kasacyjnej przez wyszczególnienie miesięcznego wynagrodzenia powoda i liczby miesięcy, w których pozostawał bez pracy, a za które dochodzi wynagrodzenia. Pismem z dnia 4 marca 2008 r. pełnomocnik powoda podniósł, że sąd, przyjmując skargę kasacyjną, nie bada prawidłowości wyliczenia przedmiotu zaskarżenia, a skoro wyrok sądu odwoławczego został zaskarżony w całości, to wartość przedmiotu zaskarżenia jest równa wartości przedmiotu sporu. Pełnomocnik powoda nie przedłożył dodatkowego odpisu skargi kasacyjnej w wykonaniu zarządzenia z dnia 6 lutego 2008 r.

Sąd drugiej instancji, powołując się na art. 128 w związku z art. 398⁴ § 2 k.p.c., uznał, że aby w rozpoznawanej sprawie skarga kasacyjna czyniła zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, powinny do niej zostać załączone cztery odpisy przeznaczone dla strony przeciwnej, dla prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ł., dla Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego. Pełnomocnik skarżącego został skutecznie wezwany do usunięcia braków formalnych skargi kasacyjnej, w tym przez złożenie jej dodatkowego odpisu pod rygorem odrzucenia skargi i nie uzupełnił tego braku.

W zażaleniu powód zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie art. 398⁶ § 1 i 2 oraz art. 398⁴ § 2 k.p.c., przez ich niewłaściwe zastosowanie w związku z art. 1, 8 i 10 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (jednolity tekst: Dz.U. z 2008 r. Nr 7, poz. 39 ze zm.), „poprzez błędne przyjęcie, że koniecznym jest doręczenie obok odpisu dla Prokuratora Generalnego także odpisu dla Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ł.”. Zdaniem żalącego się, z przepisów ustawy o prokuraturze wynika, że dołączenie jednego (wspólnego) odpisu skargi kasacyjnej dla Prokuratora Generalnego i Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Ł. jest wystarczające, skoro „oba podmioty w istocie stanowią jeden - Prokuraturę”. Skarżący wywiódł, że „silne zhierarchizowanie organów prokuratury i jej zewnętrzna jedność” oznaczają, iż załączenie odpisu skargi kasacyjnej dla Prokuratora Generalnego obejmuje samo w sobie także dołączenie odpisu dla prokuratorów jemu podległych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne. Treść art. 398⁴ § 2 k.p.c. w sposób jednoznaczny wskazuje, że do skargi kasacyjnej dołącza się „także” jej dwa odpisy przeznaczone do akt Sądu Najwyższego oraz dla Prokuratora Generalnego, chyba że Prokurator Generalny sam wniósł skargę. Przepis ten jest więc szczególny wobec art. 128 k.p.c., zgodnie z którym do każdego pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom. O ile art. 128 k.p.c. nakłada na stronę wnoszącą jakiegokolwiek pismo procesowe obowiązek dołączenia jego odpisów, celem doręczenia wszystkim uczestniczącym w sprawie podmiotom, o tyle art. 398⁴ § 2 k.p.c. nakłada na stronę dodatkowe wymaganie dołączenia dwóch odpisów skargi kasacyjnej przeznaczonych w ściśle wskazanych celach (do akt Sądu Najwyższego i dla Prokuratora Generalnego). Wymaganie dołączenia odpisu skargi dla Prokuratora Generalnego jest związane z tym, że Sąd Najwyższy w każdej sprawie może zwrócić się do niego o zajęcie na piśmie stanowiska co do skargi kasacyjnej wniesionej przez stronę i odpowiedzi na skargę. Sformułowanie „w każdej sprawie” oznacza, że może to nastąpić niezależnie od tego, czy inny prokurator występował w postępowaniu na podstawie art. 7 k.p.c. i czy zachodzą przesłanki przewidziane w tym przepisie. W takim wypadku Prokurator Generalny lub wyznaczony przez niego prokurator przedstawia stanowisko w terminie trzydziestu dni, a jeżeli uzna, że wymaga tego ochrona praworządności, praw obywatelskich lub interesu publicznego, bierze udział w postępowaniu kasacyjnym (art. 398⁸ § 1 k.p.c.). Przepis ten przyznaje wyłącznie Prokuratorowi Generalnemu szczególnej pozycji (szczególnych uprawnień i obowiązków) w postępowaniu kasacyjnym. Jest to niezależne od ogólnych możliwości uczestniczenia prokuratora w postępowaniu cywilnym (art. 7 i 60 oraz następne k.p.c.). Tym samym, art. 398⁸ § 1 k.p.c. nie ogranicza uprawnień prokuratora uczestniczącego już w postępowaniu, a w szczególności, jeśli prokurator (dowolnej prokuratury) zgłosił swój udział w sprawie cywilnej, to zgodnie z art. 60 § 1 k.p.c. od tej chwili należy mu doręczać odpisy wszelkich pism procesowych, zawiadomienia o terminach i posiedzeniach oraz odpisy orzeczeń sądowych.

Odnosząc powyższe uwagi do okoliczności sprawy, należy stwierdzić, że prokurator Prokuratury Okręgowej w Ł., który brał udział w postępowaniu, był więc uprawniony z mocy art. 60 § 1 k.p.c. do otrzymania odpisu skargi kasacyjnej. Obowiązek przedłożenia tego odpisu skargi kasacyjnej, celem doręczenia go prokuratorowi Prokuratury Okręgowej, spoczywał na powodzie jako na stronie wnoszącej

skargę (art. 128 k.p.c.). Niezależnie od tego obowiązku, powód powinien dołączyć odpis skargi dla strony pozwanej, a „także” dwa dodatkowe odpisy dla celów wskazanych w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Niewykonanie wezwania o uzupełnienie tego braku oznacza, że odrzucenie skargi kasacyjnej przez Sąd drugiej instancji było prawidłowe.

Z powołanych względów Sąd Najwyższy oddalił zażalenie na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.

=====